

4. Концепція розвитку освіти дорослих в Україні. Проект / Лук'янова Л.Б., Аніщенко О.В., Москаленко Л.М.; ГС «Українська асоціація освіти дорослих»; ПООД імені Івана Зязюна НАПН України. К., 2019. 30 с.

5. Косик Н. «Стратегія розвитку навчання дорослих у Яворівському районі на 2014 – 2020 рр.»: пріоритети реалізації. Територія успіху. 2017. №1 (4). С. 6-9.

6. План дій із удосконалення послуг щодо освіти дорослих на території Галицинівської сільської ради (ОТГ) на 2020-2026 роки. 2020. URL: <https://galycynivska.dosvit.org.ua/storage/documents/attachments/373c30dce8abcf1c3bb97baebcc4e347.pdf>.

7. Сталий розвиток суспільства: навчальний посібник / Авт.: А. Садовенко, Л. Масловська, В. Середа, Т. Тимочко. Вид. 2-е. К., 2011. 392 с.

8. Стратегічний план розвитку регіональної системи професійної (професійно-технічної) освіти Запорізької області на 2021-2027 роки. Запоріжжя, 2020. URL: https://www.zoda.gov.ua/files/WP_Article_File/original/000151/151313.pdf.

9. Стратегія розвитку міста Суми 2030: Додаток до рішення Сумської міської ради «Про затвердження Стратегії розвитку міста Суми до 2030 року» від 24 грудня 2019 року №6246 – МР. URL: https://smr.gov.ua/images/documents/Strategia/Strategia_Sumi_2030.pdf

Ганна Бигар
кандидат педагогічних наук, доцент,
Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича,
Україна
hanna-bugar@yandex.ua

Віталія Варварич
студентка,
Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича,
Україна
varvarych.vitaliia@chnu.edu.ua

Anna Bigar
Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor
Chernivtsi National University named after Yuri Fedkovych
Ukraine
hanna-bugar@yandex.ua

Vitaliia Varvarych
student
Chernivtsi National University named after Yuri Fedkovych
Ukraine
varvarych.vitaliia@chnu.edu.ua

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

INNOVATIVE METHODS OF TRAINING FUTURE PRIMARY SCHOOL TEACHERS IN THE CONDITIONS OF EUROPEAN INTEGRATION

Нині розвиток вищої освіти в Україні характеризується впровадженням інноваційних технологій, а відповідно і методів, які їх супроводжують. В Україні у зв'язку з євро інтеграцією

заклади вищої освіти все більше використовують їх інноваційний потенціал, що підвищує якість підготовки майбутніх фахівців.

Уперше поняття «інновація» з'явилося у фахівців з культурології, що означало введення деяких елементів однієї культури в іншу [8]. У педагогічній діяльності «інновація» виступає як основа для створення нового в системі освіти [9].

У дослідженнях А. Пригожина інновація розглядається як цілеспрямована зміна [6].

Визначено декілька причин для введення інновацій: традиційна форма навчання на сучасному етапі не забезпечує необхідний рівень знань студентів, тому що була орієнтована на запам'ятовування матеріалу; наявність невисокого рівня розвитку психології навчання, за поданням психологів на перше місце потрібно поставити мислення.

Усі новітні технології базуються на традиційній, оскільки вона володіє низкою позитивів, які необхідно враховувати: наявність єдиного розкладу занять; в одних групах навчаються учні і студенти одного і того ж віку, із спільними інтересами; менше матеріальних затрат, оскільки навчається одразу значна кількість людей; певна логічність організації навчального процесу [2].

Новітні технології для впровадження потребують введення індивідуального й особистісно орієнтованого підходів, що вимагає удосконалення змісту, форм, організації і методів навчання.

Одним із напрямів використання інноваційних методів навчання є педагогічні технології. Кожна з сучасних технологій є актуальною. Їх впровадження сприяє євро інтеграційним освітнім процесам. Інноваційні технології розвиваються в декількох напрямах:

- вивчення категорії «інноваційні процеси» (В. Беспалько, М. Скаткін, В. Сластьонін);
- педагогічні технології (О. Пехота, С. Сисоєва);
- інтерактивні технології навчання (О. Пометун).

Поняття «концепції в освіті» подано в працях Ю. Васькова [1], С. Єрмоленка, Л. Мацько [3]. Але ці дослідження висвітлюють стан справ у загальноосвітніх навчальних закладах.

Розглядаючи питання про освітні технології, М. Кларін виділяє ознаки, за якими технології виконують свої функції:

1) педагогічна технологія має бути науковою, спрямованою на досягнення мети, удосконалення змісту та методів навчання, проектування навчального процесу;

2) педагогічна технологія має бути процесуально-описовою, підпорядковуватися певним алгоритмам, які є сукупністю цілей, змісту, методів і засобів навчання процесом;

3) педагогічна технологія має бути процесуально-діючим процесом, який легко відтворюється і застосовується, забезпечуючи функціонування всіх особистісних, інструментальних і методологічних педагогічних засобів [4].

Обираючи педагогічну технологію ми виходили з того, що для її ефективності необхідно чітко визначити мету, завдання дисципліни і бажаний результат. За поданням О.Пометун на навчальну дисципліну є три точки зору:

1. Навчальна дисципліна повинна бути впорядкованою і «скороченою і спрощеною копією конкретної науки». На думку О. Пометун, наука є не тільки сукупністю ідей, фактів, одержаних у процесі пізнання, але й часткою людської діяльності, спрямованої на пізнання природи і суспільства» [5, с.4].

2. Потрібно не ототожнювати навчальну дисципліну і науку. Вони підпорядковані різним цілям, завданням і результатами.

Рис. 1. Дидактична модель навчальної дисципліни

Запропонована дидактична модель навчальної дисципліни (рис.1) містить два блоки: змістовий і процесуальний. Перший

блок є транслятором особливостей навчальної дисципліни, виділяючи основні етапи навчального процесу. Адже вона підпорядкована змісту, який узгоджується з головною метою. Процесуальний блок передбачає наявність міждисциплінарних та оцінювальну систему, способи діяльності, форми, засоби і методи навчання. Педагогічні технології спрацьовують на основі соціокультурних, морально-духовних факторів [8, с. 7].

У працях науковців виділяються головна відмінність інноваційного і традиційного процесів, полягає в тому, що за традиційною технологією навчальний процес більш теоретизований, а інновації забезпечують практичну підготовку майбутніх фахівців. Отже, саме в результаті проектування інноваційного процесу відбувається структурування нової педагогічної парадигми [7].

Вивчивши практичний досвід науковців, власний педагогічний досвід, ми дійшли висновку, що методами, які використовуються в сучасних технологіях є: проблемний, проектний, ігровий, мультимедійний, вебінари.

Література

1. Васьков Ю. В. Сучасні освітні інноваційні концепції. Педагогічні теорії, технології, досвід / Юрій Вадимович Васьков. Харків, 2000. 120 с.
2. Горбатюк Р. М. Теоретико-методичні засади професійної підготовки майбутніх інженерів-педагогів комп'ютерного профілю: дис. д-ра пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» Тернопіль, 2010. 583 с.
3. Єрмоленко С. Я. Навчально-виховна концепція вивчення української (державної) мови. *Початкова школа*. 1995. № 1. С.33-37.
4. Кларин М. В. Инновационные модели обучения в зарубежных педагогических поисках М.: Арена, 1994. 222 с.
5. Пометун О. І. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід: метод. посібн. К.: АПН, 2002. 136 с.
6. Пригожин А. И. Нововведения: стимулы и препятствия (социальные проблемы инноватики) М., 1989. 270 с.